

Thema : Een tijd om te verzoenen (Pnr.1589) Matthéüs 21: 23-32
Uitgesproken: Israelzondag 1 oktober 2017 De van Dedemkerk Dedemsvaart

Organist : Dhr. J.F. Hooikammer
Lector : Judith van Kesteren

Orde van de dienst:

Sonate III opus 65 no. 3 "Aus tiefer Not schrei ich zu dir"

Zingen Psalm 51: 1. Ontferm U God, ontferm U, hoor mijn klacht,
ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden.
Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden.
Door eigen schuld verzink ik in de nacht.
Wees mij nabij naar uw barmhartigheid,
reinig mij door uw diepe mededogen.
Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit,
mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen.

Stil gebed

Bemoediging en Groet

Inleiding op het thema

Zingen Psalm 130: 1, 2, 3 en 4
1 Uit diepten van ellende roep ik tot U, o Heer.
Gij kunt verlossing zenden, ik werp voor U mij neer.
O laat uw oor zich neigen tot mij, tot mijn gebed.
Laat mij gehoor verkrijgen, red mij, o Here red!

2 Zoudt Gij indachtig wezen al wat een mens misdeed,
wie zou nog kunnen leven in al zijn angst en leed?
Maar Gij wilt ons vergeven, Gij scheldt de schulden kwijt,
opdat wij zouden vrezen uw goedertierenheid.

3 Ik heb mijn hoop gevestigd op God den Heer die hoort.
Mijn hart, hoezeer onrustig, wacht zijn verlossend woord.
Nog meer dan in de nachten wachters het morgenlicht,
blijf ik, o Heer, verwachten uw lichtend aangezicht.

4 Gij al Gods bondgenoten, ziet naar zijn toekomst uit!
De Heer is vastbesloten tot goedertierenheid!
Hooft aan de goede tijding: Hij geeft in zijn geduld
aan Israël bevrijding van onrecht en van schuld.

Gebed

Zingen: Psalm 90: 1
1 Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen
de zekerheid van allen die U vrezen.
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:

wij zijn in uw ontferming opgenomen.
Wij mogen bouwen op de vaste grond
van uw beloften en van uw verbond.

Gebed om de opening van het Woord

Kinderen gaan naar de nevendienst

- Wij zingen:
1. Wij gaan voor even uit elkaar, en delen nu het licht
Dat licht vertelt ons iets van God, op hem zijn wij gericht
 2. Wij geven Gods verhalen door, en wie zich openstelt
Ervaaft misschien een beetje licht, door wat er wordt verteld.
 3. Straks zoeken wij elkaar weer op, en elk heeft zijn verhaal
Het licht verbindt ons met elkaar: het is voor allemaal

Schriftlezing: Mattheüs 21: 23-32

23. Toen hij naar de tempel was gegaan en daar onderricht gaf, kwamen de hogepriesters en de oudsten van het volk naar hem toe. Ze vroegen hem: 'Op grond van welke bevoegdheid doet u die dingen? En wie heeft u die bevoegdheid gegeven?' 24. Jezus gaf hun ten antwoord: 'Ik zal u ook een vraag stellen, en als u mij daarop antwoord geeft, zal ik u zeggen op grond van welke bevoegdheid ik die dingen doe. 25. In wiens opdracht doopte Johannes? Kwam die opdracht van de hemel of van mensen?' Ze overlegden met elkaar en zeiden: 'Als we zeggen: "Van de hemel," dan zal hij tegen ons zeggen: "Waarom hebt u hem dan niet geloofd?" 26. Maar als we zeggen: "Van mensen," dan krijgen we het volk over ons heen, want iedereen houdt Johannes voor een profeet.' 27. Dus gaven ze Jezus als antwoord: 'We weten het niet.' Daarop zei hij tegen hen: 'Dan zeg ik u ook niet op grond van welke bevoegdheid ik die dingen doe. 28. Wat denkt u van het volgende? Iemand had twee zonen. Hij zei tegen de een: "Jongen, ga vandaag in de wijngaard aan het werk." 29. De zoon antwoordde: "Ik wil niet," maar later bedacht hij zich en ging alsnog. 30. Tegen de ander zei de man precies hetzelfde. Die antwoordde: "Ja, vader," maar ging niet. 31. Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?' Ze zeiden: 'De eerste.' Daarop zei Jezus: 'Ik verzeker u: de tollenaars en de hoeren zijn u voor bij het binnengaan van het koninkrijk van God. 32. Want Johannes koos de weg van de gerechtigheid toen hij naar u toe kwam. U geloofde hem niet, de tollenaars en de hoeren wel. En ook al zag u dat, u hebt u niet willen bedenken en hem alsnog willen geloven.

Schriftlezing: Leviticus 16: 29-31

29. De volgende bepaling blijft voor jullie voor altijd van kracht: De tiende dag van de zevende maand moeten jullie in onthouding doorbrengen en je mag dan geen enkele bezigheid verrichten, geboren Israëlieten evenmin als de vreemdelingen die bij jullie wonen. 30. Want op die dag wordt voor jullie de verzoeningsrite voltrokken opdat jullie van al je zonden gereinigd worden en de HEER weer rein tegemoet kunnen treden. 31. Die dag moet in volstrekte rust en onthouding worden doorgebracht; deze bepaling blijft voor altijd van kracht.

Zingen Lied 944: 1 en 2

1 O Heer, verberg U niet voor mij,

wanneer ik mij verberg voor U.
Gij weet het, ik ben bang voor U,
ontwijk U en verlang naar U.
O ga niet aan mijn hart voorbij.

2 En wees niet toornig over mij,
wanneer ik U geen liefde bied.
Ik noem U, maar ik ken U niet,
ik buig mij, maar ik ben het niet
en mijn gebed is tegen mij.

Preek

- Zingen Lied 792
1. Kom, God, en schrijf uw eigen naam
als licht over ons uit!
De naam, die, dag en nacht vooraan,
de hoogste weg wijst om te gaan,
de naam die liefde luidt!
 2. O, God, die al uw liefde hecht
aan wie van liefde leeft,
omvat de trouw hier toegezegd.
Dat Gij uw zegen op ons legt,
uw vrede aan ons geeft!
 3. Verlaat niet, wat uw hand begon,
o God, ontbreek ons niet!
straal in ons leven als de zon,
Gij, van de liefde zelf de bron,
de adem van ons lied!
 4. Laat zonneklaar te lezen zijn
uw beeld, in ons geprent
Gij komt en schenkt de beste wijn
waar wij elkaar tot zegen zijn,
tot liefde voorbestemd.

Kinderen komen uit de nevendienst

Dankgebed en voorbeden

Inzameling van de gaven

- Zingen ELB 189a
1. Vaste Rots van mijn behoud,
als de zonde mij benauwt,
laat mij steunen op uw trouw,
laat mij rusten in uw schouw,
waar het bloed, door u gestort,
mij de bron des levens wordt.
 2. Jezus, niet mijn eigen kracht,
niet het werk, door mij volbracht,
niet het offer, dat ik breng,

niet de tranen, die ik pleng,
schoon ik gansche nachten ween,
kunnen redden, Gij alleen.

3. Zie, ik breng voor mijn behoud,
U geen wierook, mirr' of goud,
moede kom ik, arm en naakt,
tot de God, die zalig maakt,
die de armen kleedt en voedt,
die de zondaar leven doet.

4. Eenmaal als de stonde slaat,
dat dit lichaam sterven gaat,
als mijn ziel uit de aardse woon,
opstijgt tot des Rechters troon,
Rots der eeuwen, in uw schoot,
werg mijn ziele voor den dood.

Zegen